

[Jes Schmidt.]

galt, men jeg forstår, at vanskeligheden bl.a. ligger deri — det har vi allerede hørt — at takstforhøjelserne er langt større, end pristallet i og for sig nødvendiggør.

Nana Mikkelsen (VS):

Forhøjelsen af posttaksterne kan naturligvis ikke ses isoleret. Den må ses i relation til, om servicens kvalitet forringes eller ej. Set i lyset af generaldirektør Poul Hansens udtalelser til offentligheden i den senere tid, ifølge hvilke han ønsker etaten kørt som en virksomhed, der skal hvile i sig selv økonomisk, med rationaliseringsplaner og forringelse af servicen, med færre kassetømminger, færre ombæringer og nu foreslåede forhøjelser af posttaksterne, må det være på sin plads at nævne, at der her er tale om en social service, som venstresocialisterne ikke mener bør udhules eller forringes.

Lovforslaget fastholder en bedre service i de områder af landet, hvor der er meget erhvervsliv, ligesom lovforslaget giver erhvervslivet adskillige fordele med hensyn til rabatordninger for masseforsendelser o.lign., som almindelige folk af gode grunde ikke har brug for.

Konklusionen er, at forhøjelsen af posttaksterne i første række rammer den almindelige lønmodtager hårdest, fordi den ydelse, han nu må betale mere for, samtidig forringes i kvalitet, samtidig med at postvæsenets rationaliseringsplaner vil betyde mere arbejde og forringede arbejdsvilkår for de mennesker, der arbejder inden for postvæsenet.

Ministeren for offentlige arbejder (Niels Mathiasen):

Jeg vil da ikke sige, at de forskellige udtalelser, der er faldet her i dag fra ordførernes side, kommer bag på mig. Jeg tror, der er tradition for, når man behandler takstforhøjelser her i folketinget, at der falder en lang række bemærkninger og rejses en lang række spørgsmål, som altid vil gøre det nødvendigt, at der bliver gennemført et sagligt og godt udvalgsarbejde.

Jeg vil gerne sige, at det er da heller ikke min livret. Der er da ingen minister, der synes, det er morsomt at skulle komme og foreslå takstforhøjelser, men når vi går ud

fra et bestemt princip, nemlig at det er en forretning, der skal hvile nogenlunde i sig selv, så må man på en eller anden måde skaffe pengene. Jeg synes i og for sig, at debatten her ligesom afslører lidt af den problemstilling, vi har her i folketinget, den dobbeltholdning, vi har til mange ting. Vi accepterer for så vidt, at der skal ske en reduktion af arbejdstiden. Vi accepterer også, at der sker en dyrtidsregulering med højere lønninger; som vi ser her, udgør lønudgifterne 80 pct. af budgettet, og de er på 2 år steget med 36 pct. Så siger man, at vi må passe på ikke at gøre noget for erhvervslivet — det er jo dem, der får nogle fordele her — samtidig med, at vi i andre debatter står og siger, at vi skal gøre noget for at stimulere erhvervslivet, og at vi skal passe på med omkostningsniveauet osv., at det ikke sætter noget i gang dér. Der er en række ting, som vi står i den ene debat og siger, og som så ikke holder i den anden debat. Jeg synes nok, det er væsentligt at fremhæve, hvor svært det er, også i forhold til, skal vi sige den dårligere service, som man påstår ydes. Jeg tror nu ikke, den er blevet så meget dårligere. Der er sket nogle ændringer, der er sket nogle forenklinger, som, hvis man ikke havde vedtaget dem, ville have gjort det endnu dyrere at holde postvæsenet gående på den måde, som vi har det i dag. Det skal man ligesom tage med ind i billedet og ikke bare sige, at nu er der blevet så og så meget dårligere service, for det kunne jo godt være, at nogle af de ting, der er blevet gjort, har betydet, at takstforhøjelserne ikke er så store, som de ellers ville have været. Det skal også tages med ind i billedet.

Der blev rejst nogle enkelte spørgsmål. Jeg forstod på hr. Jens Jacobsen, at vi skulle diskutere dem i udvalget først og fremmest, og jeg glæder mig til at høre venstres andre muligheder i denne forbindelse, hvor man kan sætte ind. Jeg skal ikke komme ind på det spørgsmål, der blev rejst om pressen. Nu kan man diskutere, hvor stor den indirekte pressestøtte er. Jeg ved, at fællesrepræsentationen af danske bladudgivere sætter et stort spørgsmålstegn ved, hvor meget der ligger i denne pressestøtte, og i hvert fald tror jeg, der er almindeligt flertal her i folketinget for, at det ikke lige er tidspunktet i øjeblikket at undergrave pressens stilling. Vi ved jo også, at hvis man ikke gav